

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

Del contraban a la sobirania fiscal

Les incerteses augmenten si es confonen realitat i somni

La comunicació cloroform de DA explica històries, gairebé contes de la vora del foc, i s'estalvia una explicació clara i sincera del que està passant en les relacions amb França i la Unió Europea. No volen parlar clar perquè la veritat no ajuda la seva popularitat. S'estimen més sembrar el dubte.

El professor de filosofia de l'École Polytechnique Michaël Foessel ha escrit en una de les seves *Chroniques Philosophiques à Libération* que hi ha una degradació del debat polític, dominat pels demagogs indiferents als fets i que sempre estan a punt de qualsevulla manipulació verbal per aconseguir alguns vots més. I això és el que tenim a Andorra aquesta primavera del 2018.

El govern de Toni Martí ens explica una història, un conte, sobre les relacions amb França i la Unió Europea.

En el context actual, amb la crisi econòmica i financera que patim, hem de manifestar la nostra inquietud davant l'amplitud del fenomen de desinformació que ens ve al damunt amb la comunicació cloroform que promou el govern de DA.

Arrossegats per algunes premisses errònies i marcats pel tacticisme, la premsa, la improvisació, el partidisme i la por de parlar clar als que els han votat, Martí i els seus ministres favorits van explicant uns relats que es pretenen assentar en falses idees.

Idees que, per moltes proves en contra que es presentin, per

molt sovint i estrepitosament que les seves prediccions hagin fallat, sempre tornen. I continuen tenint la capacitat de deformar la política.

El ministeri d'Economia del Govern francès va fer arribar a la Unió Europea una objecció de principi a l'establiment d'un acord d'associació amb Andorra si no augmentava el preu de venda del tabac a Andorra per acostar-lo al preu de venda a França i fer així inviable, per no ser ja rendible, el contraban des d'Andorra cap al nord.

Tant és així que Martí va haver d'anar a demanar compren-

Martí i els ministres favorits expliquen uns relats assentats en idees falses

sió a París. A la presidència de la República el van adreçar cap a Bercy, la seu del ministeri de Finances.

La visita a Andorra del dia 16 de març del ministre francès va ser tot un exemple de surrealisme. Aplicant al peu de la lletra el que els francesos defineixen tan bé com *la langue de bois* va dir en roda de premsa que la preocupació del seu Govern és el contraban de tabac procedent d'Andorra, però que França respecta la sobirania fiscal andorrana i no demana pas un augment de la imposició al tabac.

Per la seva banda, el Di-

rector regional de les Duanes franceses manifestava que es reforçaria la vigilància duanera francesa sobre el contraban de tabac "... amb l'aplicació d'una tolerància zero..." a la frontera d'Andorra.

Al capdavall, la situació és prou clara: França ha exigut i exigeix que es combati i s'aturi el contraban de tabac. Per fer-ho no n'hi haurà pas prou amb reforçar la vigilància duanera – Andorra no disposa de mitjans humans per augmentar-la gaire– i caldrà combatre el contraban reduint radicalment el diferencial de preu amb França.

És a dir que el que es demana a Andorra és augmentar la imposició del tabac amb la finalitat que el diferencial de preu sigui tan mínim que ja no faci interessant l'activitat dels contrabandistes.

Des del Govern ens diuen que la sobirania fiscal andorrana està sana i estalvia: ningú ens la tocarà..., però augmentarem els impostos tal com se'ns està demanant amicalment.

És a dir que no és pas que Martí parli d'un problema que Andorra no tindria –que ens imposen una modificació de la imposició sobre el tabac–, sinó que explicant sopars de duro intenta escapar-se d'un problema que sí que té el país: s'acaba l'actual comerç del tabac.

Ens anuncien que anem cap al desastre pressupostari. I per tranquil·litzar-nos ens demanen paciència.

És el discurs de la impotència.